

Kol Soteh

כל סוטה

גליון מספר: 076 לתאריך: 20/5/2016

עלון בלתי תלוי מיסודו של משה בן-חיים ז"ל ודני נמלי ייבדל לחיים ארוכים

An independent magazine established by the late Moshe Ben-Chaim, RIP and Dani Namali, long may he live

141

כל סוטה שישרפו הקנאים

This week's Editorial:

Ami Ben-Zvi, Yoram Ben-Chaim, Avi Rozenkrantz,
Aranyo Ney, Dani Namali, David Ellman

המערכת לשבוע זה:

עמי בן-צבי, יורם בן-חיים, אבי רוזנקרנץ, ארניו נאי,
דני נמלי, דוד אלמן

ניתן להגיע לכל עלוני "כל סוטה" החל מהראשון ב- 5/11/1976 ועד היום. זאת על ידי לחיצה על הקישור בתחתית המלבן הירוק. ניתן גם לסרוק את הסמל משמאל באפליקציה מתאימה בנייד.

אתר ארכיון "כל סוטה"

"Kol Soteh" Archive site

<http://www.d-ellman.com/divrei/other/soteh.html>

משולחן המארח המחרטט

השבוע ב"כל סוטה"

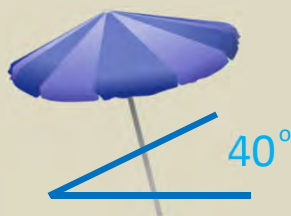

ברגע האחרון!

נודע לנו שאנו חובקים נכדה חדשה, בת לדורין וגלעד!!
המון כייף שיהיה להורים הטריים, והסיבה שאני מביא את הדברים כאן היא
במיוחד לטובת דני נמלי שכל כך אוהב לדבר על נכדים.
תראו, תראו, מה זה חיי מין של סבט וסבתא, אה?! הנכדה ה-15 שלנו!!

החיים במיקרו!

השבוע נשברו כמה שיאים, ביניהם החום. יש לכם מושג כמה קשה לעמוד
ישר ב 90 מעלות כשהחום 40 מעלות?! או להיפך כבר לא יודע.
איך נאמר שם? "Always look on the bright side of life"
אכן כן. השבוע אני בהחלט לא אסבול מפצעי קור!!

ככה נראה "ארבעים מעלות בצל"

רגע של עברית

"טלנובלה" = "ריגושיט"

(נכון, דווקא ב-"ט")

אנשים שלא מכבים את הסלולארי במקום ציבורי:
"סויציולארים"

לקישור כלשהו יש להשתמש בכתובת: telcomm@kfar-hanassi.org.il

For any contact use the address: telcomm@kfar-hanassi.org.il

פרורים מהאסלה

חגיגות הפירומאניה

מצאנו תרוץ נהדר לתת יד חופשית לפירומאניקים שבנינו. בסופו של דבר מי לא אוהב לשרוף דברים. יש משהו מקסים בשריפה של ניירות, רהיטים, בתים, לשרוף ת'מועדון ואנשים.... לא?

אבל אתם יודעים.... צריך להיות "פויליטיקלי קורקט" ולצורך זה המציאו את השם **"ג בעומר"**. הקשר היחיד שאני רואה בין החג הזה לעומר הוא שהעומר כבר יבש ונשרף בכיף. הייתי משנה את השם למשהו יותר פראקטי כמו למשל "יום המרשמלו הבינלאומי" או "שרוף על היום הזה". אכן זהו חג אמיתי המקרב לבבות (בעיקר לבבות של אווזים) - אז שיהיה לנו עוד חג שמח. למה לא?

שריפה מאחורי המסגריה - 2008

שורפים לנו את כבלי הטלפון והאינטרנט

הנגריה עולה בלהבות - 2011

("שתול" של "כל סוטה")

*** בסיום הקריאה, לא לשכוח להוריד את המיים! - תודה

יורם הזכיר בכתבתו את המייסדים הותיקים, ועלה בי הצורך להביא כתבה של אחד ממייסדי "דברי הכפר" ד'אז, הלא הוא שלום נמלי. כן, נכון, האבא של..... (התפוח ממש לא נופל רחוק מהעץ)

ארבע שנים בהתיישבות / שלום נמלי

בשני ליולי נהיה בהתיישבותנו ארבע שנים. חברים רבים עוד זוכרים את הנסיעה לגליל ב-1948 כשמצאנו כפר ערבי נטוש, עלוב, בלי צל ובלי אפילו בנין אחד ראוי לשמוש. בהתחלת דרכנו מה היה לנו? בנינים לא היו, קרקע לא היתה, והאדמה, מכוסה אבנים. החברה מנתה כ-100 חבר בסך-הכל.

להתרחץ בחוץ, לישון בתעלות, לאכול בחצר בו השתתפו כל צרעות הגליל, לחפור ביצורים ולעמוד בשמירה, אלו היינו וזאת עבודתנו. באמצע הקיץ מנסורה אינה מקום מושך ביותר. הכל צהוב ושרוף, רוח חמה, קוצים אפורים צהובים, זבובים ויתושים עד אין סוף. וממקום הזה עלינו ליצור משק ויישוב.

החברים היו מלאים אופטימיות, מאושרים, מוכנים לכל. כל ערב החדר הנמוך הארוך שקראנו לו חדר התרבות, היה מלא חברים, משוחחים, מתווכחים, מעונינים בעבודתם ובחיייהם הקיבוציים.

אחרי ארבע שני - התפתחות עצומה. שנתיים ישבנו למטה, חצי החברה רק, מחכים לבואם של החברות והילדים מחדרה. שם ישבו הבחורות שקועות בבעיות שלהן אשר רובן ככולן נבעו מההפרדה. פסח 1950, עלינו הנה לכפר הנשיא, הן מחדרה והן ממנסורה, ורבה היתה השמחה כשראינו את הילדים יורדים מהאוטובוס, ונשאנו אותם דרך הבוץ לחדריהם.

היום יש לנו כבר משק אף כי הוא אינו לגמרי מבוסס עוד: בחלסה שטחים טובים ראויים לעיבוד אינטנסיבי, ברכות דגים, במגידו, שטחי פלחה, ובבית רואים כבר שדות ירוקות מושקות וגן ירק מתרחב והולך, עוד השנה נספק לעצמנו את הירקות, עדר צאן יש די גדול, ולול אשר נהפך בימים אלה ללול רציני, ורפת לא קטנה. מפעל היציקה עומד בסימן התפתחות. מי היה מעיז לחשוב אז לפני ארבע שנים שנוכל בזמן כה קצר לבנות מפעל חשוב ורציני כזה.

היו זמנים והנורמה היתה חמשה חברים בחדר. בתקופה אחת גרנו שתי משפחות בחדר ולפעמים עם פרימוס נוסף. היום החברים גרים שלושה בחדר; במרפסות הבתים ילדים משחקים, מסביב, הגנות מפזרות את ריחן וצביעהן, החברים נחים אחרי העבודה על הדשא בשיחה ידידותית בו בזמן שהילדים מתרוצצים במשחקיהם.

כמובן החברים עייפים אחרי ארבע שנות עבודה קשה וחיים לא קלים, לפעמים קשה לזכור את השגינו בתוך הקשיים היומיומיים. חיי החברה השתנו, חברים דורשים מהחיים דברים שלא חשבו עליהם אז. העזבות לא היו מעטות אם כי רוב רובם של העוזבים היו חדשים במשק. מספר נמוך של הותיקים יצאו את המקום. משך השנים התבגרנו, ומתוך ההתבגרות הזאת אנחנו יכולים לבנות עכשיו צורת חיים לא גרועה מהצורה של הימים הראשונים. חברתנו אולי יותר יציבה היום ממה שהיתה בשנים הקודמות.

שלום נמלי

(דברי הכפר מספר 6 - יום ו' ד' בתמוז תשי"ב 27.6.52)

עמי בן צבי
amibenzvi@hotmail.com אילת.

לחברי ובני הקיבוץ שלום.

מעת שהקיבוץ שינה נוהליו והפך לקיבוץ מתחדש במאי 2008, הנהלת הקיבוץ פוגעת בזכויות חברי הקיבוץ ובמיוחד בוותיקים מייסדי הקיבוץ חסרי אונים בניגוד לתקנות האגודה השיתופית.

במכתב שכתב יו"ר הנהלת הקיבוץ רוי בוסקילה לעיתון הנכבד "כל סוטה" וכתגובה למאמר של יורם בן חיים, רוי בוסקילה מסלף את העובדות.

רוי בוסקילה מציין שהקיבוץ מתנהל בצל חובות עבר, ומכירת המפעל לכיסוי החובות יצרה ירידה בהכנסות... ואולם לא ציין שהקיבוץ מוכר מדי שנה נכסים, בתים ומגרשים במליוני ש"ח.

רוי בוסקילה מתעלם מהעובדה כי את הנכסים שנמכרו וימכרו בעתיד במליוני שקלים יצרו ובנו מייסדי הקיבוץ, ולא בני דורו שמתיימרים לכלכל את הוותיקים.

הקיבוץ הפקיד את הכספים ממכירת הנכסים בנאמנות אצל עורכי דין שמייצגים את הקיבוץ, והחברים בקיבוץ אינם נהנים מהכספים היות והנהלה מיעדת את הכספים לקהילה בעתיד...

החברים שבנו במו ידיהם את הנכסים הנם בגיל מתקדם והם זכאים לחיות ברווחה עכשיו...ועל הנהלת הקיבוץ מוטלת אחריות לדאוג שכספים יוקצו למענם של המייסדים הוותיקים עכשיו..

לרווחת הקיבוץ המתחדש בעתיד ידאג הדור של רוי בוסקילה, שיבנה בעצמו נכסים חדשים...

רוי בוסקילה כותב במאמרו שהקיבוץ רווחי והיה ניתן לשלם דיוודנדים לחברים, אלמלא היו משלמים פנסיות לוותיקים.. אבל הוא מצביע באסיפה שיתנו לוותיקים פנסיה... **אירוניה...**

על פי תקנות האגודה השיתופית חובה על הקיבוץ לשלם תגמול פנסיה בסך מינימלי של 3734 ש"ח לחודש לכל חבר קיבוץ שהגיע לגיל הפרישה (67) לא כולל קצבת זיקנה מהביטוח הלאומי.

(בהמשך מצורף מכתב מהמחלקה המשפטית של התק"מ הממוען להנהלות הקיבוצים, והמבהיר את גובה סכום הפנסיה המינימאלית המגיעה לחבר)

להלן ציטוט מסמך שכתב מנהל הקיבוץ לשעבר מר קולין פרימוסט ופורסם בדברי הכפר:
מהפנסיה שנותן הקיבוץ רשאי הקיבוץ לגבות מס קהילה/מס פרוגרסיבי סביר (אך לא מהחלק של קצבת הזקנה מהביטוח הלאומי) כך שהגמלאי יקבל נטו 4200 שח לחודש.

המשך ציטוט מהכתבה של קולין: היום נשארו בכל התנועה הקיבוצית רק 7 קיבוצים אשר לא נותנים את הפנסיה המינימלית הדרושה... אז למה כפר הנשיא נמצא בקבוצה הקטנה והאומללה הזאת?

ולהלן התשובה כפי שכותב קולין: לדעתי ישנן שלוש סיבות למצב הזה...אבל הסיבה העיקרית היא אחרת לגמרי והיא תוצאה מגישתנו המיושנת "שעלינו לתת קיצבה ע"מ לעזור לגימלאים לגמור את החודש".. אבל היום מגיעה לפנסיונר פנסיה בתור זכות בסיסית לאחר שעבד 30-40 שנה בקיבוץ (וגם 50 שנה ויותר).

האם ידעתם כי הקיבוץ גובה קצבת הזיקנה מהביטוח הלאומי של חברי הקיבוץ בכל-28 לחודש ומעביר לחברים רק אחרי 45 ימים.. ב-12 לחודש שאחרי...

הנהלת הקיבוץ טוענת כי החליטה על נוהל התשלום וזכותה להשתמש בכספי קיצבת הזיקנה של הביטוח הלאומי של החברים לצרכי תשלומים שוטפים של הקיבוץ..

האם ידעתם כי הקיבוץ מחייב את החברים בתשלום המיסים, החשמל, המים, הביוב, הטלפון, תרופות ועוד ב-30 לחודש השוטף ועוד בטרם קיבלו החברים את החשבון.

האם תתפלאו כי חברים נזקקים ומקבלים ארוחות חמות "במפגש" במימון עמותת וותיקי הגליל ומשרד הרווחה כנזקקי סעד היות וחלקם אינו מסוגל לרכוש ארוחה חמה?

הנהלת הקיבוץ הפקידה בנאמנות אצל עורכי דין, מיליוני שקלים ממכירת נכסים אותם בנו ויצרו המייסדים, וחברי הקיבוץ הוותיקים רעבים ונזקקים לעזרת סעד...

הנהלת הקיבוץ לא דיווחה בפירוט לחברים על פעולות המכירה של הנכסים.. מי קנה, מי קיבל הנחות ובאיזה מחיר ותנאים נקנו בתים ומגרשים ...

האם כך נראית התנהלות תקינה ושקופה של הנהלת הקיבוץ?

הנהלת הקיבוץ פיטרה חבר קיבוץ וותיק, שהיה מנהל התשתיות בקיבוץ בעל נסיון רב, ומינתה במקומו צעירה ללא כל ידע או נסיון בתחום התשתיות, (בהריון חודש שישל), ובעת שהקיבוץ עומד לבצע עבודות תשתית חדשות בעלות של עשרות מליוני ש"ח.

חברי כפר הנשיא יאלצו בעתיד לשלם עבור התשתיות החדשות סכום רב בהרבה מהנדרש, היות וחברה חיצונית נשכרה לבצע את העבודות ללא פיקוח על המחירים או הביצוע... וזאת הודות להחלטה חסרת אחריות של ההנהלה שרצתה לסגור חשבון אישי עם מנהל התשתיות.

חברים בעלי יכולת ווותק רב בקיבוץ, פוטרו ממקום עבודתם מסיבות של אגו, ובמקומם נשכרו עובדים חיצוניים שאינם טובים יותר, אולם עלות העסקתם יקרה בהרבה...

העובדה שחבר וותיק מבוגר מוצא עצמו חסר עבודה ופרנסה אינה מדאיגה את מנהלי הקיבוץ...

אני פונה אל כל מי שאיכפת לו, ואינו מפחד להשמיע דעתו.. להצטרף אלי בכדי לשנות את המצב, לדרוש העברת כספים ועזרה דחופה לוותיקים המייסדים, לוודא התנהלות הנהלה הקיבוץ בשקיפות מלאה, קיום כל התקנות שקבע רשם האגודות, כולל שיוך הנכסים של הקיבוץ לחברים.

אני מציע להתאחד ולהקים קבוצה שתדאג ותפעל לשיפור איכות החיים של החברים, בני החברים ויורשי החברים בקיבוץ כפר הנשיא.

בברכה - עמי בן צבי

**עדכון ה"שכר החודשי הממוצע למשרת שכיר עפ"י הביטוח הלאומי"
(לפי סעיף 1 בחוק)**

מחלקה משפטית, התנועה הקיבוצית ינואר 2016

טלפון: 03-6925319
פקס: 03-6951150
דוא"ל: mishpatit@tkz.co.il

לידיעת: הנה"ח / מנהלי קהילה / מרכזי משק

שלום רב!

ברצוננו להודיעכם על עדכון ה"שכר החודשי הממוצע למשרת שכיר עפ"י הביטוח הלאומי" (לפי סעיף 1 בחוק).

השכר הממוצע המעודכן החל מ- 01.01.2016

לפי סעיף 1 בחוק

9,334 ש"ח

.....

הגמלה הפנסיונית המינימלית

החל מ- 01.01.2016

3,734 ש"ח

סעיף 1 לתקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדדית בקיבוץ מתחדש), תשס"ו-2005 קובע כי "סכום הגמלה הפנסיונית" הוא – 40% מהשכר הממוצע כהגדרתו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה – 1995.

.....

"הסכום הבסיסי"

לצורך חישוב דמי עזיבה וקצבה לעוזב

החל מ- 01.01.2016

4,387 ש"ח

לפי תקנות האגודות השיתופיות (חברות)(תיקון), התשס"ט-2009 ה"סכום בסיסי" – סכום השווה ל-47% מהשכר הממוצע כהגדרתו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 הידוע במועד העזיבה.

בברכה,
המחלקה המשפטית
התנועה הקיבוצית

ש י ר ת ה נ ו ע ר

שירה הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

העם (לא עם היאיר) גולן

הזכיר לי חבר טוב מעשיה הזויה
על סיפור שהתרחש בגולה הדהויה
בעיירה קטנה ממש לפני ליל הסדר
התגלתה גופת ילד נוצרי שוד ושבר...
מיד התכנסו פרנסי הקהילה לטכס עצה
מה לעשות כדי לקבל את פני הרעה...
חוורי פנים אחוזי אימה החלו יחדיו להתפלל
זועקים מרה בתחינה לאל עליון "שמע ישראל"
איש לא שאל דבר, איש לא מחה כנגד
האשמה רבצה לפתחם כחרב מתהפכת
לבסוף קבעו להיאסף בבית הכנסת
להמתין לעונשם מידי היד החומסת
כולם התיצבו שם זקן וטף ונערה
כולם מלבד הלא יוצלח של העיירה
לפתע הגיע הלה מתנשף חסר נשימה
וזעק: ניצלנו יהודים נחשו איך ומה?
דבר! אמר הרב וזכור זו לא העת להתלוצץ
החבל על צווארנו כבר תלויה על העץ...

רבותיי הקשיבו קרה לנו נס משמיים: השם עימדי!
גופת הנער המת אינה כלל של – אלא של נער יהודי...
אנחת רווחה והקלה נשמעה בקהל שהפך בן-רגע צוהל
במקום תחינות "שמע ישראל" החלו ב"תפילת הגומל"...

מוסר ההשכל חד ברור ותמידי
האשם בצרות העולם הוא תמיד היהודי
שנחפז לקבל על עצמו אשמה קולקטיבית
עוד בטרם הוטלה עליו רטרואקטיבית...

ואם בארזי מטכ"ל אחזה עיוולת לעת דימדומים
מה לנו כי נלין על אזובי בי.די.אס אנטישמים??
ומה שעוד ניתן וכדאי מסיפורנו זה ללמוד:
שאפשר להיות אפילו גנרל - בלי שכל בקודקוד...

I WAS SHOCKED! / Yoram Ben-Chaim

It is a Thursday early afternoon, a beautiful day, clear, sunny, just right and it is Yom Haatzmaut and i am allowed to put on some "Eretz Israel hayeshana ve`ha`tova" music through the speakers on my desk at the school i work for. One day of the year i can listen to the genius of Arik Einstein almost Hypnotic voice and other amazing Israeli`s performers and not to the maddening Religious Mizrahi music that the Music teacher likes to play for the students in the Auditorium behind my desk..... a very beautiful young lady by the way.... i am trying to slowly convert her style in Music to a less one facet and more open, maybe???? i can't listen to that shit music anymore.

Well as i said at the opening, "I WAS SHOCKED" to read that Tzipora Samberg is a SOTEH member! I will be delighted to have an open conversation with you over any issue you would like to discuss.... if any? it is of course up to you, no pressure.. I think that David answer to your note regarding the censorship of my articles, is sufficient to an extent and i only have 2 x questions....., really simple ones straight forward. The first one is regarding the Politics in my writings, there is another person writing for this publication and his articles are political, such as he writes in regards to the Supreme Court of Israel, the Palestinians, Barak Obama etc..... all sounds like Politics to me and just as far from the middle as i am supposed to be, but to the other direction to the RIGHT! I do not recall you writing a note and asking that his articles be censored !!!! Is it because his articles suppose to rhyme?? just asking.....? My other question is --- Who is that TZADIK you mention, anybody i know?

It's time to move on, i was somewhat surprised to see and read Roy Bouskila answer to my article regarding the Vatikim, since i did not really expected any answers or for that reason asked for one. Still i felt very positive reading your article and i do respect your commitment to the well being of the vatikim whom we are still lucky to have. The only question i have is what do you mean by the term you use (twice) "choose your words carefully" ?? I only know how to choose my words - truthfully - never carefully, sorry and thanks for the invitation, i hope to visit the Kibbutz next year.

Dudo's story in last week publication made the hair on my skin stand and i can not agree more with his conclusions Life is shit accept for those very rear and short moments of bliss - if you are real lucky.

David (your turn) i was touched by your War story and just wanted to point out something that was missing in your story almost Freudian. In the story two Shabac agents brought two "suspects" for an interrogation you do tell us what happened to the officers after the blast, but you do not mention at all what was the fate of the two "suspects" ---- am i missing something? I do hope this memory fades fast and better ones take their place.

My Father was a cofounder of this publication, as the pictures ... or shall i say Stamps from last week confirm. I never had the chance to get to know my father well, i was much closer to my mother. Moshe was not a simple man and he definitely had no social skill, or could not care for them. A father who did not allow any swear words in the house and some years later i heard him swear for a straight 5 minutes without repeating a single swear. In his defence i will say that he must have had at least 3 large glasses of good Whiskey in his belly at the time.
Love you Abba.

Just Saying,
Yoram.

של מי האצבע הזאת? / א.ב. נאי ©

חדש בהתנסות, לינקים חבויים.

דבר מיאון: הדברים נכתבים בציניות ומידע כוזב לפעמים, עם שגעון רגעי שיכול להמשיך ימים ואינם משקפים את הלך הרוח רק הלך התרבות. או שזה תרבות ואז רוח?!, זה הלך או הלך, רגע למה אני מדבר לעצמי כאן..

גברים רק יבינו

אתה קם מתישהו בלילה, הולך להשתין ואז הדילמה; האם אדליק את האור ואסתנוור לעזאזל, אבל אקלע לאסלה, או אשתין בחשכה לפי רעש הפגיעה.

אז איך לא המציאו את המתג השלישי בשירותים! – מתג לאור חלש ונעים אך מספיק לראות טוב את הסביבה לצרכים בלי דילמות בלי פספוסים. פתרון תמידי להאנג-אוברים, השכמות פיפי פתאומיות, שתייה מופרזת של מים לפני שינה, והחלפת חיתול שהסתבר.

(את באמת חשבת שתיקראי את זה ותביני במה מדובר?) <https://media.giphy.com/media/9Q0d4bPGgScog/giphy.gif>

ירוק בגליל

עליה של 112 אחוזים בקניות השיחים (הירוקים עד), בעיקר ברחבי הקיבוצים בהם הפרטה עם שיוך דירות. עיקר השיחים הינם קוצניים רעילים המשתרעים לגובה של חמש מטרים. מאגר מידע הנ"ל הינו סטטיסטיקה שנאספה מכרטיסי חבר במשתלות הגליל ברובם ואינו משקף קיבוצים בעלי מעמד סוציאקונומיקה גבוהים.

מיסים קהילתיים

השנה 2018 כפר הנשיא.

דו"ח צוות דמגוגי *תלמכ"ל הרבעוני. "ישנה מגמת עלייה יפה וצמצום הגרעון, לאחר שבשנת 2016 העמסנו מיסים מוניציפליים גם על התושבים השבויים בקרבנו או אפילו משכירים בחורבות ישנות, וב-2017 הטלנו מיסים על כל חייל ובני משק ארעיים.

השנה הוספנו מס מוניציפלי על: בעלי הכלבים, והמחזיקים מעל שתי חתולים בקרבנם (לרבות מאכלי חתולים תועים). בצמוד לזאת המועצה תעלה את מחירה עם סעיף שקר כלשהו, וכך גם ימצא מאין כסף לתשתיות בכפר "המתפורר".
*תלמכ"ל= תפנה למנהל כללי לבעיותיך.

ולמשהו יותר חיובי

אל תהיו אופטימיים מידי.
(אופטימי זה חיובי במשפט)

וגינה קהילתית (+18)

עקב ריבוי כנימות חתכו את רוב העלים הסוררים, והשאירו את השיח בצורת גבעול. (You do get it, yes?)

אני לא תופס את האובססיה בישראל עם "מוזיקה" מזרחית, אני טוען שאם זה הקו המוביל שמיצג את התרבות בארץ אז לישראל אין זכות קיום. זה "מוזיקה" "פּרַחִית" במובן הכי גרוע של המילה. זה צורם לאוזנים יותר מנעום בחירות רע של נתניהו, ולמרות זאת שומעים את זה כמעט בכל תחנת רדיו בישראל. בא לי להקיא. מאריק אינשטיין, שלום חנוך יהודה עדר "ותמוז", לחרה הזה, זה עושה לי צמרמורת, איזה תת רמה. איך הגענו עד לכאן?, מה קרה... יום בהיר אחד קם לו חיים מזרחי {שם בדוי} והחליט שהיום הוא יתחיל לזמר? האם בכוונה {הבדוי} החליט למרר לנו את החיים? מה אני לא מבין?

האם אני היחידי שרואה שהמלך עירום?, רק לי זה כל כך צורם באוזניים?. בטוח שלא. אולי לא כולם מסכימים איתי { וזה שלעצמו מראה על חוסר "כלאס" } איזה ליצן יקום ויגיד על טעם וריח.....נכון, בדרך כלל אני מסכים, אבל לא במקרה הזה, ואני אסביר למה אני מתכוון.

ישנה קנה מידה הגיוני גם שמדובר בזבל. לדוגמא, אם הייתי צובע את הבית שלי בשחור, אני לא חושב שהשכנים שלי היו מקבלים את זה. עניין של טעם לא תופס פה. אם ב"לוב" {המוזיאון} בפאריס היו מורדים את ה"מונליסה" והיו תולים תמונה של בוא נאמר דוד אלמן {שם בדוי} הרוב השפוי היה מתמרד, אבל יהיו גם אלה שיגדו זה עניין של טעם, ברור שזה טיפשות, ישנה רמה כל כך נמוכה שעניין של טעם לא תופס, כמו....לאונרדו דאוינצי, מצד אחד {ומבלי להוריד מכבודו}, האדון אלמן מצד שני. זו אולי השואה מוגזמת אבל אתם מבינים את הכוונה.

אולי לא הכל אבוד, יש לי כמה רעיונות. לדוגמא, הכנסת תוציא חוק שיאסור על הרדיו בישראל לנגן את הזבל הזה כיוון שזה גורם לגועל נפש אצל אנשים נורמלים בארץ. עוד רעיון, לשלם לטורקיה שיורידו מעלינו את המכה הזו, וזה במחשבה שזה מתאים יותר לתמפרמנט שלהם. אבל פה יכול להיות שאני טועה, יכול להיות שאפילו הטורקים יראו את זה כתת רמה שלועגת לאינטליגנציה.

הרעיון האחרון, יהיה מותר להשמיע את זה רק בכנס בחירות של הליכוד איפה ש"חרה" זה דבר מקובל, איפה שאחרי נאום חוצה להבות וחצי רעל, ביבי והאספסוף שרים, "דוד מלך ישראל" ורוקדים את ההורה. שם זה הולך יד ביד. זה אולי הרעיון הכי טוב. בסופו של דבר צרכים לשים כל דבר במקומו, כשמדובר "בחרה" מקומו בבית שימוש. נקודה.

זוהי הכתבה הראשונה שלי בעברית. Yes!!! מצטער שהיא לא על הצד הכי חיובי אבל המסר יותר חשוב.

מראש אני רוצה לאומר לכל אלה שיבואו אלי עם בקורת get a life

דני. נ.

ורוח גדול עבר / דודו פלמה

ורוח גדול עבר
ואור מרצד של פצצות
מצרר בצרור החיים
מאיר באור יקרות
את חשכת הימים
ושאון מלחמה רועם
ואנקת פצועים
ומות מהתל
בין השורות

ובין יגון נלחץ של
מסע ארונות עיף
לבין התיפחות חנוקה
בחדרי לב חתומים
יבוא ברד שורט
של מטחי כבוד
וחשך חור
על פני תהום
יהלך

ולבסוף כתרופה מרה
תבוא
תמיד
קול דממה
דקה

עובדה זה עניין של דעה / דוד אלמן

בבית הספר אהבתי דווקא את שעורי המדע, הפיסיקה והמתמטיקה. מספרים תמיד עניינו אותי. אמנם קשה להגיד ש $4=2+2$ עשה לי אורגזמה.... לא צריך להגזים, כן?! אבל המספרים תמיד הצטיירו אצלי בצורה די קבועה ומוזרה בראש.

מספרים שליליים הכניסו אותי להנאה רגשית מסויימת אך האפס! האפס עשה לי את זה!! וואו, איך שזה עשה לי את זה ברמות!!!! מה פרוש אפס? זה כמו אותו קו דמיוני שמפריד בין צד אחד של הנייר לצידו השני. המקום המוזר הזה בין "אתמול" ל-"מחר". בין "עבר" ל-"עתיד". אנחנו קוראים למקום הזה "**עכשיו**".

זהו מקום ללא זמן, ללא משך, בעצם ללא כלום אבל משך מאד מוחשי לכל אחד מאתנו. זהו מקום מוזר שלא ניתן למדוד בו זמן. הזמן כאן עמד מלכת. הזמן הוא "אפס" זמן. עוד יותר מוזר הוא שזה המקום היחיד שאנחנו באמת חשים בו. נושמים אותו. כואבים אותו. שמחים בו ובכלל כאן אנחנו חיים! חיים ללא זמן!!

ה- "עבר" שהיה נפלא או בלתי נסבל, לא קיים כבר. זה משהו שהיה ונמצא אצלנו רק בתודעה. אבל גם בתודעה הוא נמצא רק שהוא עולה במוחנו כלומר באותו הרף עין שנקרא "**עכשיו**". הוא הדבר לגבי ה-"עתיד". ה-"עתיד" אינו קיים. הרי מעצם מהותו הוא דבר שיקרה מחר והלאה..... החיים שלנו כולם נמצאים במקום המוזר הזה שנקרא "**עכשיו**" ושהזמן אינו קיים בו. אין לזמן כל משמעות ב-"עכשיו" או ב-"הווה" כפי שהמדע קורא לו.

כל זאת מביא אותי לכותרת המאמר. מה זאת "עובדה" בעצם? הרי על פי המדע וכבודו של המדע במקומו מונח, כן? הרי על פי המדע "עובדה" היא משהו שהצלחנו למדוד ביחידות כאלה ואחרות, אם על ידי מיקום (אורך, רוחב וגובה) או על ידי זמן. מדידה של דבר כלשהו לוקחת זמן וכבר אמרנו שלזמן אין משמעות במציאות האמיתית שלנו, כלומר ב-"**עכשיו**"! ועל כן כשאני טוען לעובדה מסויימת, אני טוען לדבר שלא נמצא בחיים שלי אלא אי שם בעבר. מאחר ומדידה כלשהי לוקחת זמן הרי שאין בעצם ביכולתינו לומר על "עובדה" שזה דבר אמיתי. דבר זה מבלבל את המדע עד היום ועל כן כדי שיהיה בכל זאת אפשרות לעקוף את הבעיה, המציא המדע (כן המדע עצמו!) את חוק אי הוודאות. את עקרון אי-הוודאות פרסמו כבר בשנת 1927 והמקדם זכה לשם ממציאו "מקדם אי-הוודאות של הייזנברג".

למזוכיסטים שבנינו הרי פרוש העקרון:-

"עקרון האי-וודאות של הייזנברג הוא עקרון יסוד פיזיקלי במכניקת הקוונטים, הקובע כי בלתי ניתן לקבוע בו זמנית ערכים מדוייקים לזוגות משתנים מדידים מסויימים של חלקיק אלמנטרי יחיד, אפילו באמצעות כלי מדידה מדוייקים עד אין סוף. עיקרון זה פורסם בשנת 1927 על ידי הפיזיקאי זוכה פרס נובל, ורנר הייזנברג, ונקרא מאז על שמו".

-- דוד אלמן

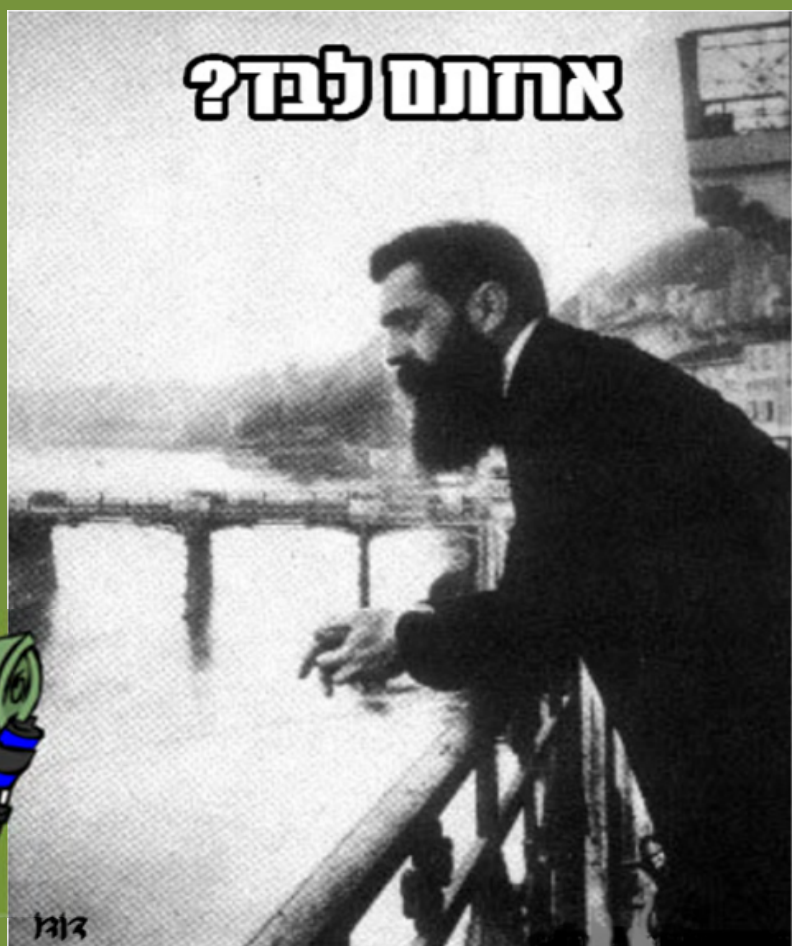
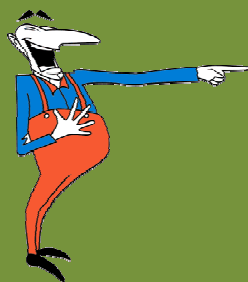

**Cogito Ergo
Sum!**
René Descartes

(סליחה.... יש למישהו כדור נגד כאב ראש?)

תמונה שווה 23,447 מילים

A picture = 23,447 words

תמונה שווה 23,447 מילים

A picture = 23,447 words

לבד או ביחד? / דוד אלמן

תוך כדי שוטטות בפייסבוק נתקלתי במושג מעניין של ידידינו ויקטור, והוא נתן לי אישור להעלות את הנושא כאן. מדובר במושג שויקטור ניסח כך:

"I find it hard to get emotional about something so abstract as a nation or even a tribe...people and their doings on the other hand can certainly arouse my passions"

בתרגום שלי ועל פי הבנתי בלבד התרגום הוא משהו כמו: "אני מוצא שקשה לי להתרגש ממשהו כל כך מופשט כמו אומה או שבט.... אנשים ומעשיהם, לעומת זאת, בהחלט מעוררים את תשוקותי". (מקווה שלא עשיתי אתך עוול בתרגום, ויקטור)

השאלה המעניינת היא כמובן "מה פרוש **אומה**, או **עם** לצורך העניין?"

האם "**עם**" הוא דבר מלאכותי? אולי משהו אנושי... דרכם של בני אדם לשרוד בעולם הבלתי מתפשר? איחוד כוחות לצורך מאד מסוים? ואם כן מהו באמת אותו "**צורך**"? לדוגמא: "**עם ישראל**", "**בני ישראל**", "**העם היהודי**". מה קורה בהתפוררות של איחוד כזה? מלחמת אזרחים כדוגמא קיצונית משהו.

לא אכנס לעומק העניין כרגע מאחר והייתי רוצה לשמוע דעתם של קוראינו היקרים בנידון. אני כותב די והותר במקום זה ונראה לי שקולות אחרים יהוו שינוי מרנין בנוף.

פתגמים להמחשת המושג:

"שנינו ביחד וכל אחד לחוד"

"צריך מקהלה שלמה כדי לנגן סימפוניה"

"עבודת צוות מחלקת את המאמץ ומכפילה את ההצלחה"

"פתיתי שלג כה עדינים אבל ביחד הם די הרסניים (מפולת שלגים)"

"עלה בודד אינו מספק שום צל"

"טובים השניים מן האחד"

"כשעיוור תומך בפיסח, שניהם מצליחים להתקדם"

מצפה לתגובות הקוראים - דוד אלמן

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם

Nostalgia Ain't what it used to be

או-טו-טו פותחים שוב את השרותים הציבוריים, כלומר
את בריכת השחייה. לצורך כך יש היום לעמוד בים של ניירת
בירוקראטית. טוב, אחרת איך משרד הבריאות יממן את שכר המנכ"ל
שלו?
תחילתו של דבר כבר ב 1956 עם הבנייה הראשונה.

נוסטלגיה זה לא מה שהיה פעם

Nostalgia Ain't what it used to be

בשנת 1984 בוצע שיפוץ יסודי בו ביטלו בין השאר את הפינה עומק 4 מטר כדי לחסוך במים. זו היתה סופה של פינת המקפצה. הצוות המבצע היה בהחלט מבוסט מהתוצאה!

